

Jde skutečně o začarovaný kruh násilí?

O neustále probíhajících střetech na Blízkém východě se už jaksi vžilo rčení, že jde o začarovaný kruh věčného násilí. Podle svých sympatií jednotlivá média situaci líčí buď jako zcela pochopitelnou izraelskou odvetu za palestinský terorismus (média židovská a prožidovská), jako zbytečné násilí z obou stran to popisují média tzv. humanistická a jako boj hodných Arabů proti utlačovatelským a imperialistickým sionistům média nejčastěji arabská (či spíše muslimská) a levicová.

Já osobně v tomto konfliktu nemám žádného favorita, kterého bych jednoznačně podporoval, i když musím přiznat jisté sympatie k Palestincům. Proč? Palestinci jsou totiž v tomto konfliktu obětí všech. Je to malý národ bez zastání u nějaké mocnosti a možná i proto s nimi jako Čech trochu soucítím.

Arabské země Palestince nepodporují, není to totiž v jejich zájmu. Čím jsou útoky Izraele ničivější, tím více mediální a politické munice arabské státy proti Izraeli mají. Státy jako Jordánsko, Egypt a částečně i Sýrie nechávají již skoro po tři generace Palestince, kteří byli ze svojí vlasti vyhnáni sionistickým terorem, žít v uprchlických táborech a o nějakém plnohodnotném životě si jejich „arabští bratři“ mohou nechat jenom zdát.

Palestinskou samosprávu bohaté muslimské státy nehodlají podporovat ani finančně. Vzpomeňme třeba na směšnou částku, kterou od nich přivezl ministr nové palestinské vlády sestavené hnutím Hamas po té, kdy se Izrael rozhodl k ekonomické likvidaci palestinské samosprávy. Nakonec chod palestinského státu (dá-li se tento termín použít) z velké části bude financovat OSN a Evropská unie, protože zejména ve Velké Británii, Německu a Francii je silná a hlasitá arabská lobby.

Dalším důvodem, proč představitelé většiny arabských států nemají Palestince rádi a příliš je nepodporují, je i náboženství. Zhruba jedna třetina Palestinců jsou totiž křesťané, což muslimským fanatikům značně vadí.

Izrael si etnicky čistil a čistí „své území“ a Palestince vyvraždí a vyhání. Izrael je podporován Spojenými státy americkými, které jim dodávají peníze, zbraně a mezinárodní podporu. Silné židovské lobby ovládá i veřejné mínění ve velké části světa.

Rusko je dnes značně politicky, vojensky i ekonomicky oslabeno a je rádo, že si uhlídá své zájmy doma a v některých sousedních státech, Blízký východ a problém Palestinců konkrétně je Rusům vcelku lhostejný. Evropští představitelé jsou dnes prožidovští a jen s ohledem na výše zmíněné silné muslimské komunity v Evropě raději mlčí a oficiálně nepodporí nikoho.

Palestinci jsou osamoceni a jediný, na koho se mohou spolehnout, jsou oni sami. Proti násilí ze strany Izraele se nemají možnost účinně bránit. Izrael unáší a vraždí jejich ministry, poslance i obyčejné lidi. To ovšem podle většiny médií není žádný státní terorismus, ale naopak boj proti teroru.

Za to, že před třiceti lety generál Pinochet provedl pro záchranu své země převrat, který se neobešel bez obětí, je dodnes popotahován světovou levicí po různých samozvaných soudech. Ovšem historie, či spíše ti, kdo ji vykládají, nehodlá všem měřit stejně. Palestinci nesmějí mít vlastní armádu, je jim povolen jen policejní sbor s lehkou výzbrojí. K tomu si připočteme militantní palestinské organizace, které disponují nějakými výbušninami, a máme celou ozbrojenou moc Palestinců. Proti nim stojí mocná a silná izraelská armáda vyzbrojená tou nejmodernější a nejučinnější vojenskou technikou převážně z USA. Proti laserově naváděným raketám, tankům, letadlům a dalekonosným dělům stojí bojovník s podomácku sestrojenou raketou. Už jeho odvaha je hodna obdivu.

V jistém smyslu souhlasím s tím, že násilí na Blízkém východě se pohybuje v „začarovaném kruhu“. Když vidím izraelský autobus vyhozený do vzduchu sebevražedným atentátníkem a v něm mrtvé děti, plně chápu izraelského muže, který přijde domů, vezme pušku a jde vraždit Palestince. Stejně tak rozumím chování Araba, kterému izraelské nálety zlikvidují celou rodinu a které se poté snaží zavraždit každého Žida na setkání. Jejich postoj chápu a dá se říci, že jej do jisté míry i podporuji, protože si vždy v jejich situaci představím sám sebe. Myslím, že bych nejednal jinak. V tomto smyslu jde o bludný kruh násilí, protože vždy bude někdo, kdo se nepomstí.

Ovšem za tímto lidsky pochopitelným konfliktem stojí neviditelný a daleko významnější střet. Arabské státy chtějí zničit Izrael, který chápou také jako nástroj evropských a amerických novodobých křížáků bojujících proti islámu. Zničení Izraele pro ně však neznamena konečný cíl, závěr jejich snah a boje. Když porazí Izrael, tak budou přesvědčeni, že zničí i Ameriku a Evropu že si je mohou podrobit. Muslimská propaganda, která líčí palestinská utrpení, není ničím jiným nežli ospravedlňováním tohoto útoku a hlavně vítaným střelivem proti Židům a západu jako celku.

Na druhou stranu Izrael se svojí agresivní sionistickou doktrínou za pomoci USA a celosvětové židovské lobby etnický čistí území pro svoji chystanou říši, pro Velký Izrael. A opět nastupuje líbivá propaganda o nutnosti bránit se proti teroru nevzdělaných, nekulturních a barbarských Arabů. Při vědomí toho, že Izrael disponuje moderní vojenskou technikou, lze těžko věřit tomu, že teroristu, který se skrývá v domě plném civilistů, nelze zlikvidovat jinak než zničením celého domu a zabitím všech jeho obyvatel. Izraelská agrese se na počet mrtvých palestinských civilistů neohlíží. Jak ostatně často a zcela klidně prohlašují izraelské vojenské velitelé, na smrti Araba nezáleží, protože Palestinec má menší hodnotu než Žid. Židovský způsob boje zkrátka jasně vypovídá o tom, že jimi vedená válka je likvidační akcí a že jejím cílem je zvětšení izraelského území a etnické vyčištění dobytého prostoru.

Konflikt na Blízkém východě není tím začarovaným kruhem násilím, o kterém často slyšíme, ale jde o pouhou zkušební střelnici dvou mocenských a rádoby světovládých center. Zatím se zdá, že jsou jejich síly víceméně vyrovnané, konflikt stále pokračuje a konec je v nedohlednu. Až však jedna z těchto sil získá významně navrch, třeba tím, že přesvědčí svět o své mírumilovnosti a o humánním poslání svého násilí, kruh praskne.

David Macháček